

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25.06.1996, sp. zn. 4 To 424/96, ECLI:CZ:KSCB:1996:4.TO.424.1996.1

Číslo: 27/1997

Právní věta: Pouhý slib obviněného daný orgánům přípravného řízení, že nahradí celou škodu způsobenou majetkovou trestnou činností, nelze považovat za jiné potřebné opatření k náhradě škody ve smyslu § 307 odst. 1 tr.ř.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 25.06.1996

Spisová značka: 4 To 424/96

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání podmíněné

Předpisy: 141/1961 Sb. § 307 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 27

Podmíněné zastavení trestního stíhání

Pouhý slib obviněného daný orgánům přípravného řízení, že nahradí celou škodu způsobenou majetkovou trestnou činností, nelze považovat za jiné potřebné opatření k náhradě škody ve smyslu § 307 odst. 1 tr. ř.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 6. 1996 sp. zn. [4 To 424/96](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích zrušil k stížnosti okresního státního zástupce usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 27. 5. 1996 sp. zn. 1 T 117/96 a tomuto soudu přikázal, aby znovu ve věci jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Usnesením Okresního soudu v Písku ze dne 27. 5. 1996 sp. zn. 1 T 117/96 bylo podle § 307 odst. 1 tr. ř. podmíněně zastaveno trestní stíhání obviněného P. D. pro trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že mezi 19. 9. a 20. 11. 1995 jako řidič Polanských pekáren Protivín, s. r. o., neodevzdal celkem ve 12 případech vyinkasované peníze za dodané zboží zástupci

zaměstnavatelské organizace a peníze si ponechal pro svou potřebu, čímž měl poškozenému způsobit celkovou škodu ve výši 45 471 Kč. Okresní soud stanovil obviněnému podle § 307 odst. 2 tr. ř. zkušební dobu na 18 měsíců a uložil mu doplatit zbytek škody poškozenému subjektu.

Proti tomuto usnesení podal včas stížnost okresní státní zástupce. S podmíněným zastavením trestního stíhání obviněného vyslovil nesouhlas, neboť obviněný se dopouštěl trestné činnosti po delší časové období, nešlo tedy o výjimečné vybočení z jeho jinak řádného způsobu života, navíc nelze nevidět ani výši způsobené škody. Obviněný poškozenému již uhradil podstatnou část škody, stále mu však zbývá uhradit 2471 Kč a pouhý slib obviněného na konci vyšetřování, že uhradí škodu způsobenou trestnou činností, nelze posoudit jako učinění potřebných opatření k náhradě škody ve smyslu § 307 odst. 1 tr. ř.

Okresní státní zástupce poukázal i na to, že samotné usnesení trpí formálními vadami, když výrok usnesení není úplný, neboť v něm nejsou uvedeny skutečnosti potřebné k tomu, aby stíhaný skutek nemohl být zaměněn s jiným. V závěru podané stížnosti navrhl, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a okresnímu soudu uložil ve věci znovu jednat a rozhodnout.

Podle příkazu ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. krajský soud přezkoumal napadené usnesení i řízení jemu předcházející a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Především je třeba stěžovateli přisvědčit v tom, že výrok napadeného usnesení není z formálního hlediska zcela přesný a úplný. Ve výroku usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání musí být totiž stíhaný skutek popsán natolik přesně a podrobně, aby nemohl být zaměněn s jiným. Takový požadavek bude splněn zejména tehdy, bude-li výrok usnesení totožný nebo alespoň podobný s žalobním návrhem. Tak tomu v daném případě není. Okresní soud ve snaze popsat skutek co nejstručněji např. ani neuvedl jednotlivá místa, na nichž se měl obviněný dílčích útoků dopouštět, a neuvedl ani jednotlivé firmy, kterým zboží dodával a od nichž peníze pro svého zaměstnavatele přebíral.

Už z tohoto důvodu napadené usnesení nemohlo obstát a k podané stížnosti muselo být zrušeno. Na druhé straně však nejde o tak závažné pochybení, které by případně nemohl napravit sám soud druhého stupně. Pokud tak neučinil, napadené usnesení zrušil a okresnímu soudu uložil o věci znovu jednat a rozhodnout, je to odůvodněno tím, že okresní soud napadené usnesení vydal, aniž byly bezesbytku splněny všechny zákonné podmínky.

Mezi tyto zákonné podmínky uvedené v § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř. patří, že obviněný nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradě uzavřel dohodu, anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě.

Z obsahu spisu je zjištěno, že obviněný na náhradě škody zaplatil dne 22. 12. 1995 částku 10 000 Kč, dne 5. 1. 1996 částku 18 000 Kč a dne 17. 5. 1996 částku 15 000 Kč, tedy celkem 43 000 Kč, takže zbývá poškozenému uhradit ještě 2471 Kč. O úhradě této částky s poškozeným žádnou dohodu neuzavřel, dal pouze slib orgánům přípravného řízení, že nahradí celou škodu způsobenou trestnou činností. Takový slib obviněného, byť jej prozatím plní, však nelze považovat za potřebné opatření k náhradě škody ve smyslu § 307 odst. 1 tr. ř.

Bude proto povinností okresního soudu v průběhu dalšího trestního řízení zjistit, zda obviněný již celou způsobenou škodu uhradil, či zda případně neuzavřel s poškozenou firmou dohodu o úhradě zbytku škody, nebo zda neučinil jiná potřebná opatření k její náhradě. Pokud by tato zákonná podmínka byla splněna, musel by zvažovat, zda jsou splněny i další formální a materiální podmínky vymezené v ustanovení § 307 odst. 1 tr. ř. Stíhaný trestný čin by bylo možno vztáhnout pod režim podmíněného zastavení, obviněný se k trestnému činu doznal, k podmíněnému zastavení trestního

stíhání dal souhlas a dosud soudně trestán nebyl. Trestné činnosti se sice měl dopustit 12 dílčími útoky během asi dvou měsíců a měl způsobit celkovou škodu řádově v desetitisících, přesto by bylo možno přisvědčit úvahám okresního soudu, že i materiální podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání jsou splněny.

Pokud okresní soud po doplněném dokazování znovu dospěje k závěru, že jsou splněny všechny formální a materiální podmínky k postupu podle § 307 odst. 1 tr. ř., bude jeho povinností již ve výroku usnesení naprosto přesně popsat stíhaný skutek, aby nemohl být zaměněn s jiným. Podle § 307 odst. 2 tr. ř. pak stanoví přiměřenou zkušební dobu. Zjistí-li, že obviněný uzavřel s poškozeným dohodu o způsobu náhrady škody, uloží mu podle § 307 odst. 3 tr. ř., aby škodu v průběhu zkušební doby nahradil.

Z těchto podstatných důvodů krajský soud k podané stížnosti rozhodl tak, jak je ve výroku usnesení uvedeno.